XVI. évfolyam. Csáktornya, 1899. február 26-án. 9. szám.

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számittatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak: Budapesten: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukes M., Oppelik A., »Általános Tudósító« hirdetési osztálya Budapest.

Nyilttér petitsora 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Olvasni valót a népnek!

A szegény ember is szeretne olvasni, tanulni, mivelődni és jó könyvek és lapok révén szórakozni. Avagy a szegény embert ki kell zárni irodalmunk ismeretéből, melyből ő részt ne vehessen esténként a kenyérkereset igája után?

S kinek van inkább szüksége jó s nemes könyvekre, lelket, szellemet és szivet izmositó, erősitő olvasmányokra, mint a szegénynek. A gazdag mindenfelé körültekinthet, lát, tapasztal, igazán él, a szegény ember csak könyvekből ismerheti meg az életet, a földet, mely magán hordja és az emberiséget, melynek ő egy kis porszeme.

A szocziálizmus, kozmopolitizmus, atheizmus és a más sok gonosz izmusmnak ugyan mi az okozója? Talán a jó könyvek élesztik a szegény emberekben? Ó nem, hanem mert épp jó könyvekből helyes szellemi és lelki táplálékot nem szedhet magának, hát elolvassa a szoczialista izgatók ingyen szórt nyomtatványait és igy lesz magából a jó lelkü szegényből is agitátor.

Emeljünk hát jó könyvekkel közkönyvtárakat! Adjunk alkalmat a népnek, hogy jó lapokat olvasson!

Igen, ilyen olvasni valót adjunk a népnek! Olvasni valót sokat, amennyit csak elbir üres óráiban; és ugyszólván ingyen. Erre áldozni kell a kormánynak, a városoknak, a megyék törvényhatóságainak, képviselőtestületeinek és a társadalomnak. Csak annyit kell áldozni, hogy legyen minden községben olvasóköri helyiség és pár darab ujság s könyv, mert legyen a tagsági dij bármilyen kicsiny: az ilyen olvasókörök, ha meg vannak, abból fenn tudják tartani. Persze az olvasótermet nem hetenként egyszer kellene megnyitni, hanem minden este két három órán át és vasárnap egész nap hozzáférhetőnek kell tenni. Tovább megyek. Módot kell találni arra is, hogy a szegény ember a lapot s könyvet haza is vihesse, hogy esetleg családjának felolvashassa.

Csekélynek, jelentéktelennek látszó dolog ez. Pedig nem ugy van az. Az olvasókörök ügye sem nem jelentéktelen, sem el nem odázható. Ma már a nemzetek erkölcsi nagyságát, a nemzetek jövő fennállását kulturájáról itélik meg. Amely nemzetnek egészséges, fejlett, általános a kulturája: az a nemzet ki fogja birni a megrázkódtatásokat, s megmarad az élő államok sorában.

A magyar szó, a magyar müvelődés terjesztésére, a magyarság jövőjéért alapitsuk meg a még nem létező olvasóköröket. Vidékünkön is napról-napra szaporodik a magyarul beszélők száma, tegyük nekik lehetővé a népies irályu és jó irányu magyar könyvek s lapok olvasását!

A vértetü. (Folytatás.)

A vértetü irtására alkalmas ugyan az év bármely időszaka, de leginkább az ősz, tél és kivált a fakadás előtt a tavasz, mikor a fa lombtalan; de ha egyuttal a fa koronájának felujitásáról van szó, figyelembe kell venni még azt is, hogy a fának elég ideje maradjon az uj hajtásainak teljes beérésére is. Tehát a nyár vége már nem volna alkalmatos erre.

Igen vértetves és már rossz fákat legjobb egyszerüen kivágatni és elégetni.

Kisebb fiatal fáknál a vértetves sebeket ugy az ágakon, mint a törzsön, kivált a földszintáján, szintén ki kell tisztitani; itt is ugyanazok az anyagok használhatók, mint a nagy fáknál, csakhogy ezeket itt ecsettel kenjük a sebekbe. Minden seb, repedés, védő réteggel bevonandó, hogy ahhoz a vértetü ne férhessen hozzá. Igen vértetves gallyakat le kell vágatni; kevésbbé fertőzött gallyakról a vértetüt a petroleum emulzió 15—16-szoros oldatával kell lemosni.

Idegenből szerzett uj fácskák vagy oltóvesszők különös figyelemmel kisérendők: ha vértetü mutatkozik rajtuk, az azonnal irtandó.

Ha valahol az irtás egyszer már megtörtént, ott az illető fák folytonosan figyelemmel kisérendők: ha ujabb vértetü foltok mutatkoznak, azok ujból megsemmisitendők. Általában az első irtás után a 14 napi időközöben még 2—3-szor, sőt esetleg többször is megismétlendő, mert csakis ilyen gondos és állandó eljárással sikerülhet a vértetüt teljesen kiirtani. Még nagyobb gondra és figyelemre van szükség ott, a hol az almafák más szomszéd vértetves almafákhoz közel állanak: itt a vértetüt lábaikon madarak és nagyobb rovarok hurczolhatják el, elviheti azt a szél is, sőt elvándorolhat nyáron maga

TÁRCZA.

Szép Heléna.

Irta: **Kóbor Tamás.**

(Vége.)

Igy láttam én Szép Helenát dicsőségének ragyogó csillagával, mind távolabbra hagyva engem.

Azonban mintha az a csillag egyszer csak a fényéből veszitett volna. Talán a hang fogyatkozott meg értékében?

Az ünnepeltetéshez szokott léleknek az első tördölés a — másodrangu szerepek. Ezekben kezdett Szép Helenának része lenni. S a báró? A báró csak nem jelentkezett.

Miért is nem maradtál Te — Giergl Zsófia!

S én szegény ujságiró, hol vagyok? A hol elkezdtem. Az én drámám sohasem fog elkészülni, igen megcsappant bennem az ideális lelkesedés. Egyetlen vágyam: csendes, nyugalmas élet.

Hitetlenül rázom a fejemet, bár emlékszem a hosszu álmatlan éjszakákra, melyeket ennek a gondolatnak a megszerzésére átvirrasztottam. Nincs az a kincse a világnak, melynek kedvéért annyi gyötrelmet állanék ki. S bár csóváltam a fejemet ez idealizmusra, mely megveti a gyémántokat, a a lelkemben megalázkodtam előtte, mert én azokkal a dicsőség morzsákkal nem voltam megelégedve. Szenvedtem a szegénység nyüge alatt s tövises, szép pályámat ott hagytam, mert nem terem szélein piros bogyó az elernyedt vándornak.

Előre, előre, nem a csiliagok felé, csak a nyugodalmas révbe. A ki nem éri el a csillagokat, az nem érdemli meg, hogy eléje. A kinek nincs lelke, hogy a dicsőség kedvéért elhajitsa gyémántjait, az dicsőségével nem szerezheti meg őket. Állj be napszámosnak, vagy miniszternek, de a lantot tedd le.

Hová lett az a szép ragyogó csillag. Befutotta fényes utját és letünt. Talán az uj csillagok fénye homályositotta el, talán hódolói türelme nem győzte bevárni a rózsát termő véget s más felé fordultak, vagy egy fagylalt rontotta meg hangszalagait? — Megirtam a hirt, hogy szép Heléna megválik a mi szinházunktól s a vidékre megy vendégszerepelni. Jöttek is a tudósitások. Boldog szép Helena, neked mindegy, hogy grófi keztyüs kezek, vagy kérges parasztenyerek produkálják a büvös lármát, mely neked oly kedves, könnyü lélekkel lemondasz a gyémántokról és más szükebb világ egén ragyogsz épp oly boldogan, mint az előtt. A világ hamar felejt. S a füzfa poéta, ha leteszi a lantot, szintén kigyógyul verset produkáló szerelméből. Nincs szükségem inspirácziórа, megházasodtam. Van feleségem, három gyermekem és egy kis házam. A feleségem apró marhát nevel és zöldséget termel kis kertünkben. Járok kaszinóba és tarokkozom a notabilitásokkal. Egy vidéki lapszerkesztőnek éppen annyi tekintelye van, mint mennyi kell a háztartáshoz. Vezérczikket és minden egyebet irok, de verset soha. Azaz egyszer, egyetlen egyet még irtam, de nem adtam ki. Valami posthumus melegség lengett át a szivemen, midőn ujra, utoljára álltam szembe szép Helenával.

Tomboló taps fogadta minden énekszámát, melyet az ő szegény, megfogyott hangján énekelt. Virágbokréták, koszoruk nyultak ő felé és ő megköszönte őket nyájasan, mosolyogva. De fölvonás után, a mint az ablakon keresztül, mely a szinpad bejárójául szolgált, kilépett a piszkos vendéglői udvarra, a hol a nagyérdemü közönség frissen csapott sört ivott s egyik-másik mecenás a közremüködőket is kinálta, fásult, fáradt, tompa kifejezés ült az arczára.

— Utálatos, utálatos, — mondotta keserüen. Piszkos, buta embereknek irigy, tehetetlen társakkal durva, szellemtelen szerepeket játszani, mindezt egy nyomorult gázsiért, melylyel a direktor adós marad.

— Szegény szép Helena, hát nem mindegy hogy kik, meg hol verik össze a tenyereiket.

— De hát miért nem hagyja el ezt a nyomorult pályát, a melyen semmi sem boldogitja?

S ekkor rám nézett azokkal az okos hideg szemeivel s olyan hangon, a melyen valami magától értetődőt szokás mondani, válaszolta:

— Hiszen csak kell valamből élni? . . .

is. Ilyen helyen különösen kell figyelni, hogy a fákon semmiféle seb ne maradjon állandóan nyitva, valamint, hogy a vértetü rögtön irtassék, ha az a véghajtásokon már mutatkoznék: a nyáron fölvándorló szárnyatlan rovar ellen megvédheti a fát a reá alkalmazott hernyó enyvgyürü.

Hogyan készül a petroleum-emulsió? Egy liter lágy vizben 15 deka mosó (nátron) szappant forralunk föl s ahhoz hozzá keverünk két liter kissé meleg petroleumot. Hogy az emulzió teljesen jól sikerüljön, kivánatos, hogy a keveréket ne csak közönséges zurbolóval, hanem kézi (üvegházi) fecskendővel is jól dolgozzuk ki, hogy az tejföl sürüségü legyen. E petroleum-emulziót öreg fáknál, érett fáju ágrészeknél 5—6-szoros, éretlen részeknél 16—16-szoros higitásban használjuk.

Hogyan készül a hernyóenyv? Öt sulyrész (pl. 50 deka) repczeolajban fölolvasztunk egy sulyrész (10 deka) disznózsirt s azt annyira melegitjük, mig annak egy harmada el nem párolog; ha ez kész, vagy már annak készitése közben, egy sulyrész (10 dekg.) közönséges darabos kolofoniumot és ezt a keveréket azután a repczeolajban föloldott disznózsirral kavarjuk össze: ha nagyon sürü, akkor ujból fölmelegitjük és kis repczeolajat adunk hozzá, ha pedig hig, akkor még egy kissé tovább főzzük. Ezt a hernyóenyvet öreg fáknál közvetetlenül a kéregre mell-magasságban a fa törzsre körüskörül vékonyan, mintegy 2—3 ujjnyi szélességben kenjük; ha megszárad, megujitandó. Fiatal fáknál azonban az enyv fölkenése előtt a törzsre előbb megfelelő alaku kéregpapirost, vagy használt bőrdarabot kötünk s az enyvet csak ez utóbbira kenjük föl.

A közigazgatási bizottság ülése.

A vármegyei közigazgatási bizottság február havi ülését dr. Jankovich László gróf főispán elnöklete alatt f. hó 14-én tartotta.

Az egyes szakelőadók előterjesztették a mult évre szóló jelentéseiket, valamint a jelentés kapcsán az illető szakminiszterekhez intézendő javaslataikat.

Perlak és vidéke izr. Irkossága a csáktornyai izr. hitközségtől elválni s Perlakon külön hitközséget akar létesiteni. A közigazgatási bizottság folyamodók kellőkép megokolt s a szükséges mellékletekkel ellátott kérvényét pártolólag terjeszti fel a miniszterhez.

A bizottság behatóan fogfalkozott a napjainkban előforduló nagymérvü borhamisitással, e veszedelmes baj gyökeres orvoslásával, tudomásul véve a vármegyei hatóság részéről ez ideig ebben az ügyben tett intézkedéseket.

Ez után tüzetesen tárgyalta a bizottság a törvényhatósági közutak fenntartására az 1899-ik évre szükséges fedanyag beosztási tervezetet, melynek kapcsán Lányi Kálmán kir. főmérnök, mint szakelőadó, ismertette a járási utibizottságoknak a tervezetre vonatkozó észrevételeit.

A közigazgatási bizottság átiratilag ujból megkeresi a pécsi posta- és távirda igazgatóságot a vármegyére vonatkozó telefon hálózat tervének és költségvetésének elkészitése tárgyában.

A májusban kibocsátandó uj menetrend szerint a délutáni gyorsvonat Nagy-Kanizsa felé sokkal korábban fog menni, ugy hogy a délután 2 óra 39 perczkor induló helyiérdekü vonattal kell Zala-Egerszegről Szent-Ivánra eléje kimenni s ilykép a délután 5 óra 08 perczkor ebből a czélból Zala-Egerszegről Szent-Ivánra eddig járni szokott vonat feleslegessé válik: a közigazgatási bizottság megkeresi a magyar államvasutak igazgatóságát oly irányu intézkedésre, hogy este a Csáktornya felől 8 óra 13 perczkor érkező vonat kimenjen Szent-Ivánra s vele mehetnének azok, akik az esti személy vonattal Nagy-Kanizsára akarnak utazni s ugyan ez a helyi érdekü vonat azután behozná a Szombathely felől Zala-Egerszegre utazókat, valamint azokat, akik Nagy-Kanizsa felől a vegyes vonattal jönnek Zala-Egerszegre.

Kir. tanfelügyelő — jelentése szerint — ezen időszakban meglátogatta: a pakodi r. k. zalaberi r. k. és izr. iskolát; tüske-szent-péteri r k. iskolát, a tekenyei r. k. iskolát, a kis-vásárhelyi r. k. iskolát, Z.-Mihályfán a megnyitott gazdasági ismétlő iskola viszonyairól szerzett tájékozást; meglátogatta a csáktornyai áll. polgári fiu- és leányiskolát; a boldogfai r. k. iskolát; az andráshidai és bagodi, a zala-egerszegi önálló gazdasági ismétlő iskolát; a kir. főmérnökkel a miniszter rendeletére teljesitette a szent-gróthi áll. iskola műszaki átvételét.

A közigazgatási bizottság a járási főbirák utján utasitja a községek előljáróit, hogy az 1898/9-ik évre tényleg beiratkozott és bejáró mindennapi és ismétlő tankötelesek jegyzékét azonnal, a következő tanévekre vonatkozólag pedig mindenkor október hó 1-ig a kir. tanfelügyelőséghez annál is inkább beterjesszék, mivel a mulasztó előljárók ellen a legszigorubb eljárást alkalmazzák.

Az árvaszéki elnök jelentése szerint a fogalmazói karnál deczember végén hátralékban volt 11.722, januárban beérkezett 1.085 s igy elintézés alá került 15.807 ügydarab, amelyből januárban elintéztek 4.362 ügydarabot s igy január végén hátralékban maradt 11.445 ügydarab s ekkép január hónapban a hátralék 277 darabbal apadott.

A kir. penzügyigazgató jelentése szerint a f. év január havában a vármegye területén egyenes adóban s egyéb illetékek czimén befolyt 109.883 frt 87 kr., amely az 1898-ik év hason szakában befolyt 160.102 frt 14 krral szemben 50.218 frt 27 kr. csökkenést tüntet föl.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Áthelyezések.** A m. kir. földmivelési miniszter Berger K. Lajos, a csáktornyai áll. tanitóképző-intézethez beosztott gazdasági tanárt Félegyházára, helyébe Gyulai Károlyt a szolgálat érdekében kölcsönösen áthelyezte. Állásukat a tanév végén tartoznak elfoglalni. — A pécsi posta- és távirdaigazgatóság Zsnidárics István hivatalszolgát Paksra helyezte át.

— **Dr. Fárnek László** most kinevezett máté-szalkai kir. közjegyző, volt csáktornyai kir. közjegyzői helyettes tisztelői Csáktornyáról való távozása alkalmával e hó 22-én a Szeiverth-vendéglő éttermében bizalmasabb körü társasvacsorát rendeztek, melyen a távozónak legközelebbi barátai és ismerősei közül számosan megjelentek. A társaság nevében Ziegler Kálmán kir. közjegyző mondott szivből jött »Isten hozzádot« a távozó közjegyzőnek, ki egy évtizeden át működött Csáktornyán. Dr. Fárnek László meghatva mondott köszönetet a megjelenteknek s ajánlotta magát barátainak és ismerőseinek jó emlékébe.

— **Egyházi kinevezés.** Vugrinecz Ferencz dráva-vásárhelyi káplán Lubrescsiczára (Hrv.-orsz.) plébánosnak neveztetett ki. — Lisziák Lajos szelenczei káplán pedig 2 hónapi időtartamra a vizi-szent-györgyi plébános helyettesévül rendeltetett ki az egyházi főhatóság által.

— **Előléptetések.** Wutsák György csáktornyai illetőségü nagy-martoni m. kir. adótiszt fizetésében egy fokkal előléptetett. — A m. kir. belügyminiszter Nováczky József csáktornyai, és Liszják Jenő perlaki járásbirósági irnokot a XI. fiz osztály 2. fokozatába léptette elő.

— **Adományozás.** A Csáktornyai Takarékpénztar a csáktornyai szegények részére 100 forintot, a Muraközi Takarékpénztár pedig a csáktornyai kórházalap javára 40 forintot adományozott m évi nyereményéből, amiért a város előljárósága e helyen is köszönetét nyilvánitja.

— **Halálozás.** Rhédey Ferencz, a csáktornyai áll. polg. iskolának r. tanára e hó 19-én szivszélhüdés következtében életének 48, boldog házasságának 22. évében hirtelen elhunyt. A megboldogult 24 évig volt a helybeli polgári iskolának derék tanára, a Csáktornya Vidéki Takarékpénztárnak felügyelőbizottsági, s a közelmult években a Csáktornyai Dalegyletnek oszlopos tagja. E hó 21-én helyezték örök nyugalomra a közönség nagy részvéte mellett. A temetésen megjelent: az elemi népiskola, áll. polgári fiu- és leányiskola, áll. tanitóképző-intézet tanulóifjusága tantestületeik vezetése mellett zászlaikkal. A koporsóra a polg.-isk. tanulóifjusága, népiskola és polgári iskola tanitó-testülete, a tanitóképző-intézet tanári kara, a Csáktornya-Vidéki Takarékpénztár stb. helyeztek koszorut. Szakonyi Géza a tantestület és a tanuló ifjuság nevében meghaló gyászbeszédet mondott, Az áll. polgári iskola tantestülete külön gyászjelentésben tudatta szeretett kartársának elhunytát. Legyen áldás porain!

— **A Muraközi Takarékpénztár** e hó 18-án tartotta 18. évi rendes közgyülését főtisztetendő Horváth Lajos ur elnöklete alatt. 1. Elnök sajnálkozásának adott kifejezést afölött, hogy Szakonyi Zsigmond igazgató betegeskedése miatt nem jelenhetett meg a gyülésen, üdvözli a nagy számban megjelent részvényeseket s a gyülést megnyitottnak nyilvánitotta. 2. Az igazgatóság és felügyelőbiz. jelentése felolvastatván, a közgyülés azt helyeslőleg tudomásul vette, a mérleget helybenhagyta s a felmentvényt megadta. 3. Megválasztotta elnöknek Horváth Lajost, igazgatónak Szakonyi Zsigmondot, aligazgatónak Morandini Bálintot s a kilépő négy igazgatósági tagot ujra (u. m.: Gráner Mórt, Neumann Samut, Prusatz Alajost és Schulleg Jánost). A felügyelő-bizottságba megválasztattak: Margitai József, Baron Lipót és Neumann Salamon rendes, Morandini Román és Neumann Simon póttagokul. 4. A részvénytőkének 500 frtra leendő felemelése ügyében az igazgatóság által tett javaslat elvileg elfogadtatott s mivel ebből kifolyólag az alapszabályoknak több szakaszát módositani kell, a közgyülés az igazgatóságot bizta meg az alapszabályok ide vonatkozó szakaszainak kidolgozásával s egy ujabb közgyülés elé való terjesztésével. 5. Margitai József inditványá a elhatározta: hogy Horváth Lajos elnöknek, ki már 19-ik éve viseli tisztét, jegyzőkönyvileg fejezi köszönetét, és hogy Szakonyi Zsigmondot, ki szintén 19-ik éve, hogy az intézet élén áll, küldöttségileg fogja megválasztatásáról értesiteni és őt üdvözölni.

3. Elnök a jegyzőkönyv hitelesitésére 2 részvényest kijelölvén, a közgyülést befejezettnek nyilvánitotta.

— **Nyilvános köszönet.** A »Csáktornyai,« »Muraközi« és »Csáktornyavidéki» takarékpénztárak tekintetes igazgatóságai a helybeli községi népiskola könyvtára javára 10—10, összesen 30 forintot voltak szivesek adományozni. Elmulaszthatlan kedves kötelességemnek tartom, hogy emlitett takarékpénztáraknak e nagybecsü adományaikért intézetünk nevében hálás köszönetemet nyilvánitsam és az összeg átvételét ez uton is elismerjem. — Csáktornyán, 1899. február hó 24-én. Polyák Mátyás igazgató tanitó.

— **Szakfelolvasás.** Polesinszky Emil csáktornyai tüzoltó-egyleti jegyző f. hó 18-án este a tüzoltó laktanya irodájában szakfelolvasást tartott, mely igen látogatott volt.

— **Izr. kántorválasztás.** A csáktornyai izr. hitközség a mult vasárnap Weisz Jakabot egyhangulag kántorrá választotta.

— **Halálozás.** Altmann József csáktornyai nyug. izr. főtanitó e hó 19-én, életének 74-ik, boldog házasságának 42-ik évében rövid szenvedés után elhunyt. A megboldogult sok éven át buzgó tanitója volt a beszüntetett izr. iskolának. Számos tanitványa, rokonsága és tisztelői jelentek meg a temetésén, melyen Schwarz Jakab főrabbi megható gyászbeszédet tartott, melyben emelkedett hangon méltatta az elhunytnak, mint tanitónak és családapának, hazafias és társadalmi téren felmutatott érdemeit s szép elismeréssel szólt a tanitói hivatás magasztosságáról. Özvegyen maradt felesége, gyermekei, rokonsága s tanitványai siratják. Legyen áldás hamvain.

— **A Csákt. Önk. Tüzoltó-Egylet javára** a Csáktornyai Takarékpénztár 50 frtot, a Muraközi Takarékpénztár 40 frtot s a Csáktornya Vidéki Takarékpénztár 15 frtot voltak szivesek adományozni, mely nemes adományokért ehelyütt is hálás köszönetét nyilvánitja az Önkéntes Tüzoltóegylet.

— **A csáktornyai leányok,** kik délelőtt főzéssel, délután varrással vannak elfoglalva, szellemi toglalkozást is keresnek, hogy egyrészt a polgári iskolában tanultakat el ne felejtsék, másrészt pedig a magyar nyelvben gyakorolják magukat, e czélból egy kis kört, a »Magyar Lányok Körét« alakitották. A körnek czélja az önképzés és édes hazánk zengzetes nyelvének, a magyar nyelvnek ápolása. F. hó 18-án volt az alakuló gyülése. Elhatároztatott, hogy minden szombaton összejövetelt (gyülést) tartanak, a mely költemények szavalásából, elbeszélések, novellák vagy dolgozatok felolvasásából áll. Kiváló alkalmakkor pedig diszgyülést tartanak, a mikor a tagok szülei s ismerősei is meghivatnak. Tisztviselőknek következők választattak meg: elnök Szabolics Meláni, alelnök Mayer Klára, jegyző Alszeghy Ilonka, pénztáros Wollák Erzsi, választmányi tagok: Wolf Gizella, Rosenberg Elvira, Kaiser Miczi, Heinrich Viki, Alszeghy Paula, Gráner Szelina. Ezen kör, habár némi alapszabályokkal bir is, mégis egészen magán jellegü és alaku.

— **Köszönetnyilvánitás.** A Muraközi Takarékpénztár igazgatósága 40 frtot, a Csáktornyai Takarékpénztár igazgatósága 30 frtot, a Csáktornyavidéki Takarékpénztár igazgatósága 20 frtot, a február 4-iki polgárbál rendezősége 15 frtot voltak szivesek az izr. nőegyletnek adományozni, a mely adományokért ez uton is hálás köszönetét nyilvánitja Wollák Rezsőné az izr. nőegylet elnöke.

— **A Muraközi Takarékpénztár** e hó 18-án tartott közgyülésének határozatából kifolyólag Morandini Bálint aligazgató, Margitai József fel. biz. elnök, Zakál Henrik ügyész és Neumann Miksa igazgatósági tag, mint küldöttség jelentek meg a közgyülés után a gyengélkedő Szakonyi Zsigmond igazgatónál, hogy őt megválasztásáról értesitsék és üdvözöljék. A küldöttség vezetője Zakál Henrik meleg szavakban tolmácsolta a közgyülés határozatát, mit az ujonnan megválasztott igazgató meghatottan köszönt meg, igérvén, hogy mihelyt egészsége engedi, ujra át fogja venni a takarékpénztár vezetését s annak ügyeit oly hiven, mint 18 éven át tette, vezetni fogja.

— **Kosár-kiállitás.** Márczius hó 1-én délelőtt 9—12 óráig a tanitóképző-intézet tornacsarnokában kosár-kiállitás tartatik, hol a nagyméltóságu fő'dmivelésügyi m. kir. Miniszterium magas támogatásával rendezett kosárfonó tanfolyamon készitett összes kosarak ki lesznek állitva és a kosárfonás gyakorlatilag is be lesz mutatva. — Mint az már lapunkban emlitve volt, 2—2 hetenként más-más járásból volt bent 10—10 ember, napi 50 kr. élelmezési segélypénz járulékkal, a mit a földmivelésügyi kormányzatunk adományozott. A tanfolyamon előállitott kosarak legszebb példányai a szegedi országos gazdasági kiállitásnak tárgyait fogják képezni, a mig a feleslegesek déli 11 órától 12-ig el fognak adatni. A vidékről is többen igérték már a kiállitásnak megtekintését és ennek megtekintését lapunk olvasóinak is melegen ajánljuk, mert érdekes arról meggyőződést szerezni, hogy 2—2 hét alatt eleget lehet ezen hasznos háziiparból elsajátitani. A nagyméltóságu földmivelésügyi miniszteriumot ezen tanfolyam létesitéséért meltó elismerés illeti, ugy szinte a vallás- és közoktatásügyi miniszterium szives támogatását is, hogy a tanitóképző-intézet helyiségeinek egyikében a tanfolyamnak helyet engedett. A kiállitás megtekintése ujból ajánltatik az érdeklődők figyelmébe.

— **Köszönetnyilvánitás.** A »Muraközi« és »Csáktornya Vidéki« takarékpénztárak tekintetes igazgatóságai a helybeli m. kir. áll. polg fiu- és leányiskola részére 10—10 frtot voltak kegyesek adományozni. Midőn ezen összegnek a tek. igazgatóságok által megjelölt czélokra való átvételét a nyilvánosság előtt is nyugtázom, tartozó kötelességemnek ismerem, hogy a nevezett takarék-pénztárak tekintetes igazgatóságának intézetünk iránt tanusitott jóindulatáért és meleg érdeklődéséért őszinte és hálás köszönetemet nyilvánitsam. — Csáktornyán, 1899. feb. 23-án. Pálya Mihály igazgató.

— **Népszerü gazdasági szakelőadások február 26-án.** Letenyén a népiskolában délelőtt 11 órakor, Dékány Mihály tanitóképző-intézeti szaktanár: »A gazdaságra nézve hasznos és káros állatokról« — Szent-Györgyvölgyön a népiskolában, esetleg a szabadban délelőtt 11 órakor, Berger Károly Lajos képezdei gazdasági szaktanár: »Az okszerü földmivelésről.«

— **Statisztika.** A csáktornyai járásban 1898. aug. 1-től deczember végéig született 653, meghalt 384 egyén, szaporodás 269; a perlaki járásban született 711, meghalt 456, szaporodás 255.

— **Nyilvános köszönet.** A helyben székelő Csáktornyai Takarékpénztár Részvénytársaság f. é. közgyülése alkalmából a helybeli kisdedóvó-egyesület által fönntartott kisdedóvó-intézet évi költségeinek részben való fedezésére egyszáz forintot volt szives megszavazni, melyet a tekintetes igazgatóság kezeimhez juttatott is. A midőn ezt a nyilvánosság előtt nyugtatom, hálás szivvel mondok köszönetet a t. részvény-társaságnak érdeklődéseért, melylyel a kisdedóvó-intézet iránt mindenkor viseltetni sziveskedik. — Csáktornya, 1899. február 22-én. Ziegler Kálmán, elnök.

Az almatermelés védelme. A gyümölcstermelés legjelentékenyebb ágát, az almatermelést a vértetűnek nevezett rovar terjedése nagy mértékben veszélyeztetvén, a földmivelésügyi miniszter rendeletet adott ki, a mely a vértetű irtását kötelezővé teszi és e czélból elrendeli, hogy minden birtokos köteles almafáit és almafacsemetéit folyton figyelemmel kisérni és mihelyt azokon vértetűt észlel, azt a községi elöljáróságnak azonnal bejelenteni; továbbá a községi elöljáróságok tartoznak a határuk területén levő almafákat a faiskolakezelő vagy erre alkalmas más egyén közbejöttével folyó évi márczius hó 31-ig megvizsgálni és ha valahol a vértetü jelenléte megállapittatott, az elöljáróság tartozik a birtokost azonnal fölhivni, hogy az 1894. évi XII. t.-cz. 95. §-ában megszabott 100 koronáig terjedhető büntetés sulya alatt az irtást 3 napon belül kezdje meg és azt mindaddig folytassa, a meddig a vértetü teljesen elpusztul. Ha valaki az elrendelt irtást elmulasztja, vagy hiányosan foganatositja, az illetékes helyi hatóság azt a mulasztó költségére végezteti. A vértetüirtás ez évben április hó végéig, a következő években azonban mindig márczius hó 31-ig hajtandó végre.

— **Az eddigi népszüer gazdasági szakelőadások eredménye.** A mult héten kitüntetett 5250, hozzáadva a legutóbbi előadások eredményét 920, résztvett eddig 6170 gazda és érdeklődő. — Kiosztatott mintegy 2500 füzet, a mi az előadásokat nyomtatásban is tartalmazta.

— **Kneipp Ujság** czim alatt havi folyóirat indult meg Budapesten. Ezen lap az Országos Magyar Kneipp-Egyesület közlönye. Az igen tetszetős alakban kiállitott mutatványszám felette érdekesen van összeállitva. Ismerteti a Kneipp-gyógymód mibenlétét. Tárgyalja a most nagyon elterjedt nátha és influenza gyógyitását. Érdekes czikk van benne Petrovics Lászlótól, amelyben leirja azt, hogy miként lett ő Kneippistává. Egy rovatban a lap az előfizetőknek a Kneipp-féle gyógymódra vonatkozó minden kérdésben felvilágositásokkal szolgál, illetőleg tanácsokat ad az egyes betegségekben követendő mikénti eljárásra. Általában az egész lap tartalma igen tanulságos és hasznos mindenkire, mert okos tanácsokat ad arra nézve, hogy miként éljen az ember, ha egészséges akar lenni. Szerkeszti dr. Szalkay Gyula, az Orsz. Magy. Kneipp-Egyesület elnöke. Előfizetési ára negyedévre 1 frt. Megrendelhető a »Kneipp Ujság« Budapesten, X. ker. füzér-utcza 19. sz. a.

Köszönetnyilvánitás.

Mindazon mélyen tisztelt tanintézetek, testületek, jótevők, ismerősök és jóakarók, kik felejthetetlen és szeretett férjemnek, — kit a kérlelhetetlen halál oly váratlanul és hirtelen elragadott az élők sorából, — végtisztességén megjelenni és az én bánatos szivem vérző sebét részvétük balzsamával enyhiteni kegyesek voltak: fogadják itt a nyilvánosság előtt is, őszinte és hálás köszönetemet.

Kelt Csáktornyán, 1899. évi febr. 22.

Özv. Rhédey Ferencné.

Köszönetnyilvánitás.

Mindazoknak, kik boldogult felejthetetlen férjem elhunyta alkalmából részvétüket tanusitani, a temetésen részt venni kegyeskedtek: ez uton mondok a magam és a gyászoló családom nevében hálás köszönetet.

Csáktornyán, 1899. február 22-én.

Özv. Altmann Józsefné.

Felelős szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF
Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

XVI. tečaj. Vu Čakovcu, 1899. 26-ga februara. Broj 9.

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo: Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeči družtveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:
Na celo leto . . . . 4 frt
Na pol lela . . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«. i. t. d.

Krvna vuš.

Tak mislimo, da na hasen budemo s ovom štivom svim gazdom, koji po gorah ili okolo svojega imanja imaju sadovnjake. Jedno, drugo kanimo kazati, kak se moremo najbolje braniti proti onomu nepriatelju, koj nam vezda osobito sadovna dreva poče uništiti, a to je tak zvana krvna vuš. Sklopljenimi ruki nemremo samo gledati, kak nam se oništiju sadovna dreva, jer tak se i veli: »Pomozi si, i Bog ti pomore«. Pri nas, gde puk zvekšinom s sadom trguje, je to dosta velika nesreča, jer ako se uništiju dreva, — nebudemo imeli kaj prodati. —

Krvna vuš je najvekši nepriatelj jabučnoj drěvi, jer ono drevo, koje taj nepriatelj osipa, pak človečja ruka nije na pomoč, ne samo da ne jako, ali redko i malo plodi, nego i do kraja se more uništiti.

Kak moremo prepoznati krvnu vuš? Krvna vuš se zvekšinom po stebli, granah, vrhah jabučnoga drěva nalazi i to po takvih pucanjah i režkov, koji su zabranjeni od dežđja i vetra, dakle ne po gornji strani steble, gde veter dostigne. Po gladkih dělih stebla i granah ili po listah stalno se nenalazi krvna vuš.

Krvna vuš se nenahadja po jednim, nego spočetka vu malom, potlam pak vu velikim broju. Gde po režkah i pucanjah se nahadja krvna vuš, tam se jedna běla, kak pamuk — koža iliti pravučina zakriva, koje se z těla vuših napravi. Ova pavučina v protuletju v majuš i juniuš mesecu se na tak jakim načinom pokažuje, da ne samo da zakrije onoga režka ili ranu, nego i več visi doli po stebli. Ta pavučina v suhim letnim dobu v juliuš—augusztuš mesecu poče skup iti, ali v mokri, topli jeseni, tija do október, november meseca opet bujo se širi.

Čez zimu je na mesti rane komaj malo pavučine; — rana je onda vu farbi lila.

Ako z fleka krvne vuši moremo to bělu, vunastu pavučinu doli zeti, pod njom cělu jamicu napunjenu vu velikim broju najdemo kukce.

Krvna vuš je v odrašeni dobi $1^1/_2$ millimeter velika, bezperotna, odzgor bělo pepelnate farbe. Zadnja stranka njezinoga těla odzgor ima obilno běle sline; ako ove sline doli zememo, moremo i ovdi videti farbu těla, koja je kmično barnasta. V mladi dobi je krvna vuš brštjanskoga kamena farbe. Ako z mesta, gde stanuju, doli potegnemo pavučinu, koja je vojščeno, i mesto s prstom razdruznemo, a z onoga dojduču mokrinu na běli papir namažemo, onda onaj flek na papiru bude čerleni, koj je malo k zasedjenoj krvi spodoben; odovut je i kukcu ime: »krvna vuš«.

Kak živi i gde raste krvna vuš? — Krvna vuš svoje prvu (protuletnu) odrasljivost na starim (prošlo letnim) krvno vušivi rani počme. Na ovih mestih čez zimu matice ne neseju jaje, nego bez sparenja (dakle tak zvano devojčnim povanjem) odmah žive kukce skoti vu broju 30—40—50 Ovi komaj za dva tjedne do kraja zrasteju i med njimi su same matice. Ove onda ravno tak, kak mati njive bez svakoga sparenja odmah žive mlade kotiju. Tak — devojčno i žive kotijučno — se pova krvna vuš čez cělo protuletje, leto i čez jesen, ali vu ovim vremenu, tojest v jeseni med povanjem — kak potlam videli budemo, — se promenljivost pokaže.

Krvna vuš čez jedno leto more 10 ili više korenike imeti i od toga je, da na najprvih mestih, tojest na svojih prvih gnjezdah se na fletnoma tak napova, da mlajši koreniki si nenajdeju mesto med starih vuših, nego su prisiljeni na druga mesta se odpraviti. Krvna vuš ima vusta samo za cetati, a ne za grizti.

Jer pak, ova meštrija njezina je tak fina i slaba, da s njom nemre trdo drěvo prepičiti, zato se na takva mesta spravi, gde svoje sčetinje na lehkoma more v meso drveta zapičiti, a to mesta su najbolša staro

ZABAVA

Kralj i meštrija.

Jeden kralj je stal svojom ženom i kčerjom na ladju, da si s familijom na morju zabav najde. Kad su več od brege dalje odišli, nadigne se silni veter, ladju pak odnese na drugu, — čisto nepoznatu zemlju, gde je kralj od svojega orsaga nigdar ništa čul, kak od ove zemlje, kam ga je ladja odnesla.

Kad izajdu na suho, na jedni nepoznati zemlji se najdu, gde se je ne ufal za kralja vun dati. Peneze je sobom ne imal, a meštriju nikakvu nije razmel. Drugač nije se mogel s familijom hraniti, moral se je vu jednom selu za pastira javiti.

Kad su ovde nekoliko let preživili, sin kralja one zemlje zagledal je njegovu kčer, ka je jako lepa i dosta dorasla bila. Sin kralja pove svomu otcu i svojoj materi, da si ženu nikada drugde ne hoče sebi zeti, kak samo kčer pastira iz toga i toga sela. —

Otec i mati i drugi dvorani hoču ga odvračati od ove sramote, on, kraljevski sin, kak bi si za ženu kčer jednoga pastira mesto kčeri toliko cesarah i kraljah zel! Ali sve zabadavo, on jim samo to reče: »Nju, a nijednu drugu, volim odpovedati koruni, neg nju pustiti.

Da mu roditelji vidiju, da drugač nemore biti, pošleju jednoga vezira k pastiru, da mu javi, da sin kralja njegovu kčer hoče sebi za ženu zeti.

Pastir zapita vezira: »Kakovu meštriju zna sin kraljev?«

Vezir začuden veli: »Prosim te za Boga! kak bi kraljev sin znal meštriju? Kaj bi kraljev sin s meštrijom? Meštrije se moraju ljudi vučiti, da si svakodašnjega kruha priskrbiju, a kraljev sin ima zemlju i grade.«

Pastir mu veli nato opet: »Ako nezna nikakove meštrije, ja mu svoju kčer ne budem dal.«

Vezir se povrne k domu, da pove svojemu gosponu, kaj mu je pastir povedal. Sada su se jako čudili. Oni su mislili, da to za pastira najvekša sreča bude i dika, kad njegovu kčer sin kralja za ženu zeme, — on pita, kakovu meštriju zna kraljev sin? —

Kralj pošle drugoga vezira; ali pastir i ovomu ovak reče: »Dokle se kraljev sin ne nauči kakove meštrije i ne donese mi pokazati, da je svojom vlastjom rukom napravil, nećem s njim nikakvoga priateljstva imati.

Kad je drugi vezir povedal, da pastir neda svoju kčer dokle, dok se kraljev sin ne navči kakve meštrije, onda ide sin kraljev po varaših, da si rezgleda, kakvu meštriju bi se najleži i najbrže navčil. — Hodeč od jedne hiže do druge, od jedne delalnice do druge, gledajuč svakofele meštrije, dojde vu jednu delalnicu, gde svilo pleteju. To mu se za lehko i za brzo vidi navčiti, ostane za par dana tam, dok se meštriju navučil. Vezda oplete sam jednu špulju svila, da odnese ju k pastiru pokazati i

ili novo obrezanje, rane. Ovdi onda z derveta vun ceca mokrinu i softa. Otide nadalje na mlade, letošnje šibe; ali doklam na pervih mestih se krvna vuš vu velikim broju nalazi, tak dugo na mladih šibah od početka v malim broju je 3—4, ali vnogiput još menje. Potlam ovaj flek na veliko zraste. Na takvih na novo posadjenih kukcov se onda napravi ona vunasta pavučina, pod kojom onda dalje živiju kukci i povaju se kak njivi predji.

(Drugiput dalje.)

Solon i Krezuš.

Solon je bil jeden iz med sedmih mudracih grčke zemlje i pravdodavec glavnoga varoša Athena. Vu istom času živil je vu Livadiji jeden kralj imenom Krezuš. Ov je toliko bogatstva imel, da je vu onom času za najbogatešega človeka poznati bil.

Prilično jednoga putovanja dojde isti mudrac, Solon, k kralju.

Krezuš ravno onda sedel je na zlatnim, gjungjenim i drago kamenjenim tronušu, sam pak dragocenom opravom oblečen. Solon se niti najmenje ne začudil, niti na lepoti, niti na bogatstvu; on je nato nikaj ne gledal, s kraljom se tak spominal, kak s svojimi domorodci vu Athenu.

Kralj, koj je privučen bil, svomu bogatstvu čuditi se, pita Solona: »Poznaš kojega človeka na svetu, koj je srečniji od mene? Prez svakoga premišljanja imenuje Solon Tellusa, jednoga iz Athena, koj je vu penezi ne bil bogat, nego bogat bil je vu ljubavi k svojim domorodcem, zadovoljno je živel i vu sedoj starosti za svoju domovinu je vumrl. Gda Krezuš dalje pita Solona, koga drži po Tellusu za najsrečnešega človeka? Solon Kleobisa i Bitona imenuje. — Ovi dva mladenci — veli on — bili su sini nekoje matere. Kad je njihova mati jedenput po merzkim putu vu cirkvu iti hotela, njezini sini su se pred kola zapregli i svoju dragu majku vu cirkvu dopeljali. Dojduči na mesto, od velkoga truda obedva su oslabili, zaspali su . . . za naveke. Oni su vumerli po najlepšem činu, koga su vu životu svršili, ar su pogubili žitka od velike ljubavi proti svojoj miloj materi.

— Čudnovito! — odgovori Krezuš, — ti brojiš i mrtve med srečne?

More biti? Ali med živučih, mislim, nega za istino srečnešega človeka od mene.

— Ne rado bi ti rad tvoje mileno mišljenje zeti — odgovori Solon — ali poleg mojega štimanja je srečom svoja osobita okolnost. Ni jeden dan je ne drugomu spodoben; ako jeden dan tako zvane sreče donese, to drugi dan opet zeme i to se tak dugo menja, dok človek živi. Ako takove kinče ima, mora se bojati, da je opet pogubi ili na drugoj strani nesrečen postane, zato pred smrtjom nigdar nigdo istino srečen nije.

Pripečenje je dokazalo, kak mudro i istinito je Solon govoril. Vu istom času živil je vu Peržiji zmožen kralj, imenom Cirus, koj je mnogimi orsagi zapovedal. — S ovim kraljem došel je Krezuš na vojevanje, vu kojim je opal iz jedne nesreče vu drugu. Njegova vojska postane pobijena, svoj glavni varaš prevzet i on sam opadne vu ruke nepriatelja. — Ne samo sve svoje kinče je pogubil, nego postal je još od Cirusa na strašnu smrt, kroz požganje, odsudjen.

Okolo povezanoga Krezuša nakupena drva su stala. Vezda je spoznal Krezuš, kakvu istinu mu je negda Solon povedal i zdvojen kriknul je: »Solon, Solon, kak si istinu povedal.« Cirus, koj je ne dalko od njega stal i ove reči čul, zapovedal je s kurenjem prestati i pital Krezuša, da kaj ove reči znamenuju. Krezuš poveda, kaj mu je negda Solon govoril, da vezda spoznava, da se pred smrtjom ni jeden človek za srečnoga nemre držati.

Pripovedanje Krezuša je genulo Cirusa, zapoveda, da mu se na mestu lanci odvežu; on mu je ne samo život daruval, nego ga je na svoj dvor prijel, tak, kak za svojega priatelja. Obedva su složno živeli, dok je i Cirus nestalnost sreče spoznal i vu jednom boju usmrtjen postal.

Da bi oni svi, koji su vu sreči, več puta na Solonove navuke pomislili!

KAJ JE NOVOGA?

Ženitba s neprilikami.

V severnoj strani naše domovine v Sástelek zvanoj občini su ove dane čudno delo vidli oni, koji su pri zdavanju bili jedne lépe devojke. Tak je bilo, da stari Nucz Tógyer zvani gazda jednu lepu mladu Flóricza zvanu kčer imal, koja je več zdavnja s dobrom okom gledala jednoga Szláv Gligor zvanoga mladiča. Mladič nije bil ravno najlepši, ali s četiremi voli hodil po gospodarstvu svojem, sirom je trguval, pak to mu je svaku jesen jako lěpoga dohodka donašalo. Nyegrucz Peter je ravno tak rado imel devojku, ali poleg svojega siromaštva je od devojke košaru dobil. Žalostno je poslušal glase, da denes zutra pred svečenika stupi lěpa Floricza s Gligorom. Vu veliki tugi kaj je včinil, odišel v matrikulni ured, gde su mladi ravno onda podpisali matrikula. Pograbil je zaručnicu za ruku i pod siloma ju je štel odonut odvlečti, kad pak je nato zaručnik k njemu stupil, počel ju je tuči, tak, da s ranami je ostala na mesti. Vitézkoga Petra je vezda žandarstvo zelo pod obrambu.

Neverna Kata.

Kad su Varga Janoša z Tisza-Alpár občine odnesli za soldata med saniterce, njegva draga Katica je plačuč, hliptajuč oběcavala večnu vernost i prisiguvala na nebo i zemlju, da ga nepozabi, niti neostavi, da ga nevkani, željuč ga čeka nazaj, želječ čeka konca tri težke godina, i da onda mu žena bude. Obečala je věrnost, s prisegom je potvrdjuvala, ali kaj je obečala, nije zadržala. Ove dane je Varga Janoš lista dobil od svoje matere, v kojim mu ona piše žalostnoga glasa, da je Kata zamuž odišla. Jako tužno je hodil mladič v Albrecht kasarnih. Kaj je njemu vezda več život? — Pritužil je nevěrnost Kate svojim pajdašom i rekel je. — Vezda več nečem živeti, vezda se zakolem! — Da k smrti bolšu i vekšu batrivost dobi, v kantinu se napil žganice i poletavajuč je odišel v hižu. Tam se zaprl, v stenu je zabil jednoga velikoga čavla i na remen svoje puške se obesil. Drugi soldati su si počeli premišljavati na rěči njěgve, kaj pak či se zaisto zakole. Počeli su ga iskati i kad su vidli, da su vrata zaklenjena, na fletnoma su gori vtrgnuli vrata, I evo, zaljubljeni je tam visel na klinu. Odmah su ga doli zeli i s doktorom su ga tak dugo ribali, doklam nije došel k sebi.

Soldatski žnjači.

V Beču pri ministru soldatskih poslov vezda počeju delati naredbu, da bi od sada pri žetvi soldate hasnuvali. Od ruske vojske su zeli prek taj misel. V ruskim na prošnju zemeljskih gospodarov cěle regemente puščaju žnjet. Vojniki pod pazkom svojih officirov puno bolje, zdušno i jeftiniše delaju, kak poljski težaki. Soldati onda dakako boljšu koštu i vino dobiju. Ruski minister soldačkih poslov ne samo po leti, nego i po zimi daje delo soldatom. Kad su veliki zapuhi, soldati je razmečeju. Pri nas je Csanád varmegjija opomenula ministra soldačkih poslov na to, da bi se vojničtvo hasnuvalo pri žetvi.

Vkradjeno mrtvo telo.

V Berencsén zvanoj občini su pri jednoj hiži koline držali. Stara žena, kad je nutri nesla krv, se popiknula, opala i na črepenju se tak vrezala na sluhu, da jer doktorske pomoči nije bilo, od onoga je na fletnoma vmrla. Do sprovoda su mrtvo telo v jedno veliko korito za prati, deli i zotim su dalje išli razpravlat svinju. Slaninu i meso su opet v jedno drugo korito deli. Večer su si k večerji seli; vezda su od suseda dva nevaljanci zato, jer nisu je na koline pozvali, odškulali v komoru, gde su bile dve korite. K bližnjoj su dosegnuli i ju odnesli. Kad su vpešali, doli su ju deli i pogledali, jeli je nutri šunka? Onda su samo besno pogledali, jer v koriti je bilo mrtvo telo stare ženske. Tati su odbežali, preplašejuč se od svojega zločina. Drugi dan mimo iduči ljudi su tamo još našli mrtvo telo v koriti.

Žalost vu Franzuskim

Francusku zemlju je velika žalost dostigla. Vumrl je njihov prezident Faure (Fór) Feliks. Francuzka zemlja nije kraljevina, niti carevina, nego respublika, tojest takva zemlja, koju jeden od puka zebrani predsednik vlada na nekoja leta. Prošli četvrtek je naglo vumrl, pri srcu ga guta vudrila. Vezda v četrtek su ga zakopali.

---

povedati, da se je kraljev sin navučil meštriju i ovo delo je on sam svojimi rukami napravil.

Pastir zeme delo vu ruke, razgleda ono na sve strane, pak onda pita: »Koliko je to vredno?«

Oni mu veliju: »Četiri krajcare.«

Pastir veli: «Dobro je. Denes četiri, zutra četiri, to je osem, četiri prekozutra, to je prav dvanajsti i t. d. Da bi ja ovu meštriju znal, — ne bi denes bil selski pastir.

Onda njim pove, što je on i kak je sim došel; a ovi se na tem bolje obraduju, da njihov sin zeme kraljevu kčer, a ne, kak su mislili, pastirovu. S najvekšim veseljem zaručuju ove dva mladiče i priredu velku svatbu. Po doveršenoj svatbi daju ovomu kralju ladju, da se povrneju dimo prek morja i dojdeju srečno opet na svoju zemlju.

(Od toga časa navadno je skoro na svih dvorih, da se kraljevi ili cesarovi sini navčiju kakovu meštriju.)

Željezničke nesreče.

Z Brüssela telegrafiraju, da v susednoj željezničkoj postaji se nesreča dogodila. — Jeden šnelczug se skup trknul s jedim na postaji stoječim cugom. Šnelcug vu veliki megli nije videl znamenje. Skuptrknjenost je grozovito bilo. Lokomotiv šnelcuga je nutri zašel v zadnju kočiju stoječega drugoga vlaka, köj se jako spokvaril. Druge kočije su se sve skup spotrle. — Trideset mrtvih i petdeset oranjenih ljudih je. Do vezda su 21 mrtvih vun spotegnuli, ali misliju, da više kak trideset mrtvih bude i 100 oranjenih.

Igra s oružjem.

S oružjem poleg nepazljivosti se več vnogo nesrečah dogodilo. Vezda, kak čitamo, se opet jedna takva dogodila v Budimpešti. Henzer Gyula je od svojega pajdaša jednu pištolu kupil. Dimo iduč ga je pajdaš opomenul, da naj pazi s oružjom, jer je nabita. Poleg svega toga je mesarski detič, kad je do doma došel, hotel se šaliti službenicom. Na nju je zdigel pištolu, pak je rekel: Ni si straha za svoj život? — Komaj da je to zrekel, kokot je doli počil i pištola se sprožila. Kugla je nesrečnoj devojki v zube zašla. Vmirajuč su ju v špital odnesli. Detiča su zaprli.

Sin.

V Budimpešti se dogodilo ove dane, da jeden šestdeset ljet star težak je z dela dimo došel i doma se za nekaj poštrical svojim sinom. Nečemurni sin je v svojoj srditosti noža zgrabil i svomu otcu je v črevo porinul. Nesrećnoga starca s težkom svojom ranom su v špital odnesli a sina pak zatvorili, da prime svoju zasluženu kaštigu.

Naredba za gospodare.

Visoko ministarstvo je odredilo, da mora svaki gospodar svoja jabučna drěva pregledavati i ako bi se na kojem krvna vuš vidla, drěvo od te nesnage čistiti i občinskomu poglavarstvu prijaviti. Občinsko poglavarstvo mora svako leto do 31-ga marciuša vu občini strogo pregledati sadovnjake i sadovna drěva i ako bi se gde krvna vuš našla, dužno je opozvati gospodara, da si krvnu vuš sfonda, i ako to gospodar nebi včiniti hotel med tremi dnevi: do 100 kurune kaštige bude moral isti gospodar platiti. Drěva moraju se tak dugo čistiti, dok se krvna vuš do kraja nesfonda. Köj bi to zanemaril, poglavarstvo dužno je na njegove stroške sadovno drevje korenito očistiti od krvne vuši.

Novo ministarstvo.

Vu orsačkih hižah se vre pol leta dugo svajuju ablegati, zbog česa vlada nije mogla poleg zakona kormaniti, niti pak nove zakone pred orsački sabor staviti. Vezda budu se protivne strajnke pomirile s vladnom strajnkom, ar bude minister-predsednik: baron Bánffy Dezső odstupil i vu penziju odišel. Novi predsednik bude Széll Kálmán negdašnji minister peneznih poslov, koga je Njegovo Veličanstvo kraljk sebi pozvalo i njemu ovu čast ponudilo. Novi minister-predsednik ima juš druge ministre preporučiti Njegovomu Veličanstvu, koje kralj imenuval bude. Vezdašnji ministri budu skoro svi ostali na svojem mestu.

Zločin.

Tišlarič Gyura iz Palinovecz 20-ga o. m. vzel je 22 frt 50 kr. na posudu vu čakovečkoj šparkassi, pak s penezi proti domu koračil večer ob 7—8 vur. Pri zala-ujvárszki gmajni se jeden nepoznati človek k njemu pridružil, rekuč, da i on v Palinovec ide. Kada su k belički šumi došli, ov nepoznati človek pograbi Tišlariča, pak ga hiti na tla, pak iz žepa njegovoga 18 frt 50 krajcarov k sebi vzel. Tišlarič se branil, ali ga je nepoznati človek preobladal i tak zbil, da je 10 dni dugo ležati moral. Zločinec je s penezi vu šumu pobegel. Žandarstvo je iskati počelo zločinitelja i njega našlo i vlovilo vu peršoni Vernancsovics Remuša iz Domasinec, komu je pri zločinstvu Krst Balaž iz Drava-Szent- Mihalya pomagal. Obedva vu reštu čekaju zasluženu oštru kaštigu.

Kratke novosti.

— V Debrecinu je Szilágyi Sándor cimmerman s napitom glavom išel dimo z krčme. Med putem se popiknul, v jeden jarek opal, z kojega nije mogel vun dojti i v kojim se do jutra zmrzel.

— V Sipek zvanoj občini je jošče i vezda ta navada, da na gustuvanju strelaju. Ove dane je ravno tak bilo veliko pucanje med kojem je jeden Trifu zvani mladič strelil jedno děte. — Trifuja su vlovili.

— V Gyoma zvanoj občini se dogodilo sledeče. Jedna žena, da njezino osem mesecov staro děte zaspi, z maka je nekakovo sredstvo napravila, s kojim je onda napojila svoje děte. Děte je od toga za istino i zaspalo, ali tak, da više nigdar ni se prebudilo.

— Vu Čakovcu su zakopali 21-ga o. m. dva navučitelje i to: Rhédey Ferenca, koj je vu čakovečkoj gradjanskoj školi 24 letah služil, i živel 481 etah. — Altmann Jožefa navučitelja vu miru, koj je vnogo letah služil vu čakovečkoj negdašnjoj židovskoj školi; živel je 74 letah. Pri sprevodu obedvijuh je vnožina vučenikov, poznancov i prijateljov nazočnih bilo. — Naj počivaju vu miru!

— Dráva-vásárhelyski g. kapelan, Vugrinecz Ferencz je imenuvan za plebanuša vu Lubrešcicu (Horvatska). Gosp. Lisziák Lajos selnički kapelan imenuvan je za dva mesece za administratora fare sv. Juraja na bregu.

Jedna šala.

Velika gospoda su negda veliko veselje imala, ako svoje podredjenike mogli su osobito prvoga aprila smešnom šalom vkaniti. Kralji, knezi i velika gospoda z vekšinom imali su okolo sebe jednoga človeka, koj je jako muder i zvučen bil; komu je dužnost bila svomu gospodaru i njegvimi gosti, dan na dan šaljami dobru volju priskrbeti. Šalje njegve ni su bile proste, pak ne takve, da bi žnjimi koga zbantuval. Ovomu človeku je napis bil »bedak«. Ali kak velim, nije bil zaisto bedak. On je s kralji pri jednim stolu jel, s njimi putuval. — I kralji i svaki mu je veliko poštenje dal.

Filip, knez iz Burgundie — bil je glasoviten, vu šalah. I on je imal jednoga bedaka, koga je jako rad i imel. Márciuša 31-oga mu veli knez:

— No bedak, zutra budeš težkoda dana imal!

— Zakaj? — pita bedak.

— Jer zutra budu još i spametni ljudi iz tebe bedaka imeli.

— A nekak! zmene bormeš nigdo nebude imel bedaka, jer kad spametni bedariju, onda bedaki spametni postaneju.

— Vadlamo se, da te ja vkanim!

— Deni jednu kesu cekinov, a ja pak dam glavu svoju vu vadlingu.

— Pristajem na vadlingu, ali zapameti si, da se s glavom igraš bedak.

— Ne maram — veli smešno bedak.

Na vadlingu su veliki áldomás pitl; veselo družtvo je samo bedaka napajalo jako, tak, da siromak nedugo do črne zemlje bil napojen, i iz stolca se samo prehitil.

— No sad mu je dosta, — veli knez s nazlobnim posmehom, nesite ga v postelju njegvu.

Kesno v noči gruba ruka prebudi bedaka.

— Stani se bedak i pripravi se na smrt.

Bedak od pijanstva, težko odpre svoje oči i pijano se ogledava. Krvnik (hahar) stoji pred njim.

— Kaj hočeš?

— Jeden, dva! vun na tratište (mesto gde na smrt obsudjene skončaju) — veli krvnik. — Zgubil si vadlingu, s glavom svojom si se igral.

Sad je zel bedak v pamet, da od česa je rěč. Strah ga je odmah streznil.

— Kak to? — zavikne trepejuč — im je još ne minul jeden dan; samo par vur, da spavam.

— Par vur? — veli smejuč krvnik — več poldrugi dan, da ležiš ovdi; denes je več april drugi. Na stratište! — zatim mahne svojimi slugi, koji bedaka svežeju i čez jeden drugi, kmični prohod vu jednu široku, dvoranu ga odneseju. Vu srdini dvorane (velika soba) je bilo postavljeno stratište. Tam ga čekal knez svojimi dvorjaniki.

— Siromak bedak, veli knez, žal mi je, da svoju knežku reč nemrem pretrgnuti.

— Milost, milost! — javče bedak, ali zabadava. Slugi ga pograbiju, glavu mu na trček pretisneju i krvnik, da mu glavu odseče, na visoku zdigne svoju sekiru . . . . V ovim hipu jednoga mehura, koj je s toplom volovskom krvjom bil napunjen, počiju bedaku v šinjak i krv obleje bedaku šinjak i obraz. Ne čuje več on smeha dvorjanike, bezživotno se prehiti, doli. Zaklal ga je strah. Odmah k njemu skočiju, tresaju polevaju ga, knez ga vu ruke prime, prosi ga, da naj odpre oči, im je to šala bila. Sve zabadava. Bedak je mrtev.

— Bog moj, zaklal sem ga! zakrikne knez turobno i skrušeno se na kolena hiti.

V ovim hipu skoči bedak gori i zmed veselim smehom veli knezu:

— Prvi april! Simo kesu s cekini.

Majczen Ferencz
učitelj.

Odgovorni urednik
MARGITAI JOZSEF.

Gabona árak. — Cena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frttól frtig
Buza	Pšenica	9·— —
Zab	Zob	6.— —
Rozs	Hrž	6·50 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	5·10 —
» » ó	» stara	5·10 —
Árpa	Ječmen	6·— —
Fehér bab uj	Grah beli	6·— —
Sárga » »	» žuti	5·50 —
Vegyes » »	» zmešan	5·25 —
Lenmag	Len	8·50 —
Bükköny	Grahorka	6·75 —

Nyilttér*)

E rovat alatt közlöttekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a *Szerk.*

Báli selyem 45 krtól

14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szin és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** póstabér és vámmentesen valamint házhoz szállitva, — **mintákat pedig póstafordultával** küldenek, 4

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállitó)

Zürichben.

Magyar levelezés. Svájczba kétszeres levélbélyeg ragasztan ló.

Nyilatkozat.

Több rendbeli olyan eset jutott tudomásomra, hogy velem semmi néven nevezendő összeköttetésben nem álló kereskedők gazdasági és egyéb magféléket, különösen répamagvakat mint Mauthner-féle magvakat hoznak forgalomba.

E miatt kötelességemnek tartom **egyrészt a gazdaközönség *tájékozásul*, másrészt a magszükségletüket nálam beváróló kereskedők érdekeinek *megvédésül*** kijelenteni, hogy a vidéki **ismeteladóknál** csak azon gazdasági és kerti magvak tekinthetők **valóban czégemtől származóknak**, melyek vagy

az én ólomzárammal,

vagy **egy álló**

medvét jelképező

törvényszékileg bejegyzett védjegyemmel, vagy mindkettővel ellátott zacskóban vagy zsákokban vannak.

Mauthner Ödön
csász. és kir. udvari szállitó
magnagykereskedés
Budapest, VI., Andrássy-ut 23. sz.

742 2—2

Kérje

a The Continental Bodega Company

világhiru spanyol és portugál borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb füszer és csemege kereskedésekben, valamint poharanként az elökelöbb szállodák, kávéházak és vendéglökben.

Saját fiók: Budapest
csakis: IV Kossuth-Lajos és Ujvilág utcza sarkán, a Gentry-Cast'wval szemben.

Homoki szőlőtelepitőknek igen fontos.

A czég 17 év óta áll fenn s most már az országon kivül is elterjedt a hire, amennyiben ma már sok nemes és vadonez csemetét szállit Horvát-, Szlavonország Bosznia, Cseh-, Morvaország, Galiczia, Bukovina, Stájerország, Alsó- és Felső-Ausztria, valamint **Szerbia,** Bulgária, Románia és Németország részére. Nemesfa-állománya ezuttal 500.000 drb; vadoncz-állománya 8 millió. A czég évenként 4500—5000 rendelőnek küld szállitmányokat. A gyümölcsfa-iskola teljesen homoktalajon létesült **homoki szőlőtelepitőknek kincses háza** azért, mert mint tudva van, a homoktalajból kikerült fa a homokföldben éppen ugy, mint az agyagos, köves-es talajban, nemkülönben a lapos és magas (hegyes) fekvésnél mindig biztosabban ered meg és fejlődik, mint az, mely agyagos iszaplerakodásu vagy tulságosan kövéritett talajban állittatik elő. A gyümölcsfajok boldogult **Bereczki Máté** mezőkovácsházi hirneves telepéről valók. **Ugy magasdereků, valamint törpe csemeték megrendelhetők körte, alma, szilva, őszi baraczk, kajszin-baraczk, cseresznye, meggy, lasponya, birs, dió és eperből.** Az 1—2—3—4 éves, gazdag gyökerű, fajhiteles, igen szép csemetek darabja azok erössége szerint 15 krtól 40 krig. A 4—5 éves igen erős koronás sorfak dbja 45—50 kr. Nagybani vételnél az árak külön megállapodás tárgyát képezik. Fentirt gyümölcsfajokból táblaürites folytán 1—2—3—4 éves selejtezett minőségü csemetek is kaphatók, erősség szerint 2—5—7—10—15 krért, melyek gazdag gyökérzetüknél fogva főként nagybani telepitésekhez olcsóságuk folytán igen ajánlatosak. Fenti minőségü csemetek vadonczai is bármely számban és erősségben megrendelhetők a fentirt czégnél. A gazdag gyökérzetü vadonczok 1000-e azok erössége szerint 5 frt 85 krtól 19 frtig terjed. Nagyobb vételnél 5—10—15% engedmény — Levél-czim:

Unghváry László gyümölcsfa-iskolája, Czegléden.

642 9—10 ! ! Tessék árjegyzéket kérni ! !

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hirneves háziszer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbizható, **fájdalomcsillapitó bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagszaggatásnál** és **meghüléseknél** és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem **igazi népszerü háziszer**, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszertárban készletben van; **főraktár: Török József** gyógyszerésznél **Budapesten.** Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértéku utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni,** az minden egyes üveget **„Horgony"** vedjegy és Richter czégjegyzés nélkül mint **nem valódit** utasitsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállitók, RUDOLSTADT (Thüringia).

645 17—40

Posztószéjjelküldés csak magánosoknak.

Egy vég, 3·10 m. hosszu, teljes uri öltönynek ára csak

frt 2·80 jó
„ 3·10 jó
„ 4·80 jó
„ 6·— jó
„ 7·75 finom
„ 9·— finom
„ 10·50 legfinomabb
„ 12·40 angol
„ 13·95 kamgarn
valódi gyapjúból

Posztógyári raktár Kiesel-Amhof Brünnben.

Minták ingyen és bérmentesen. — Mintahü szállitás.

Magánvevők figyeljenek! Csak közvetetlenül vásárolhatnak az értéknek megfelelően. Felvilágositással és bizonyitásképpen csak Krausz Adolf posztókereskedő fiadposten a szabonak, ha mintakönyvéből tesz rendelést, a következő ajándékot adja:

10 frt vásárlásnál egy nadrágot **50 kr.-ért,**
20 frt „ „ egy öltönyt **1 frtért,**
60 frt „ „ vom öltönyt **egészen ingyen.**

Ezenkivül a szabónak a következő engedményt kapja: **3 frtot méterje után, a külön 20% ot. Ezekat az ajándékokat a magánvevő fizeti, ha Krausz Adolf mintakönyve után a szabónál vásárol**

Köszönetnyilvánitás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherczeg **rendkivül meg van elégedve** az asbestalppal bélelt czipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e czipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak ugy el, mint más közönséges czipőknél. Küldök egy pár vadász-czipőt, hogy annak a mintájára készitsenek másikat asbesttalpbéléssel, ugyanannál a czipésznél s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadászczipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szalonczipők.

Zágráb, 1898. julius hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási biróság elnöke, a következőket irja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetétü czipők kitünőeknek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszünt minden lábfájásom, ugy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igénvel.

Szives tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.

tisztelő hive

Wekerle Sándor.

Nincs többé lábfájás!

Óvjuk lábainkat hidegtől, nedvességtől és meghűléstől.

Sem tyukszem, sem izzadós láb. sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idei viselés után **megkönyyebbül a járása** annak, ki czipőjét **dr. Högyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbesttalpbéléssel látja el.**

Kettősvastagságu 1 frt 20 kr., egyszerü 60 kr., homoktalp 40 kr.

gyermekeknek fele.

Az asbestalpbélés kitünőségét legjobban bizonyitja, hogy **a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállittatott.**

Szétküldés csakis utánvéttel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágositások, prospectusok és köszönetnyilvánitások ingyen.

Viszonteladóknak megfelelő árengedmény.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság, Budapest VI. Sziv-utcza 18.

524 17—22

6944/tlk. 1898.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Szerzsán József és neje Ovcsár Czeczilia bottornyai lakosnak, a csáktornyai takarékpénztárnak, Malics János letenyei, özv. Ovcsár Györgyné szül. Szerzsán Mária novákoveczi, Stimecz Antal felső-szemenyei, Weisz Kornélia lentii lakosnak, az alsómuraközi takarékpénztárnak, gróf Festetics Jenő zala-ujvári, Csesznák József perlaki lakosnak, a csáktornyavidéki takarékpénztárnak, Gráner testvérek czég csáktornyai lakosnak, Kernyák Mátyás novákoveczi, Orehovecz Mihály novákoveczi lakosnak, Ovcsár Bálint novákoveczi lakos elleni végrehajtási ügyében 100 frt tőke, ennek 1897. évi április hó 22. napjától járó 6% kamatai, 39 frt 77 kr. eddigi, 10 frt árverés kérvényi költség, 38 frt 01 kr., 16 frt 75 kr., 20 frt, 100 frt, 33 frt 25 kr., 145 frt, 16 frt, 71 frt 14 kr., 172 frt és 140 frt, 59 frt 24 kr., 116 frt 66 kr., 13 frt 50 kr. tőkék s jár. kielégitése végett a n.-kanizsai kir. törv.-szék (a perlaki kir. jbiróság) területén fekvő a novákoveczi 976. sztjkvben 105., 100. hrsz. a. foglalt ingatlan erdő és legelő illetmény 417 frt a végreh. törv. alapján egészben, 1053. sztjkvben foglalt 1003/b. 3. hrsz. a. ingatlan legelő és erdő illetmény a v. t. 156. §-a a. egészben 18 frt; 1053. sztjkvben foglalt 1381./b. hrsz. a. foglalt ingatlan legelő és erdő illetmény a v. t. 156. §-a alapján egészben 35 frt; 968. sztjkvben 1206, 702/a., 774./b., 1351./a., 1994./a., hrsz. a. fog. ing. 239 frt; 422. sztjkben 1095. hrsz. a. fog. ing. 197 frt; 335. sztjkvben 1355./b. hrsz. a. fog. ing. 102 frt; 335. sztjkvben 326./a. hrsz. a. fog. ing. 29 frt; 335. sztjkvben 325./b. hrsz. a. fog. ing. 1 frt; 335. sztjkvben 1236/b. hrsz. a. fog. ing. 45 frt; 335. sztjkvben 1245./c. hrsz. a. fog. ing. 29 frt; 335. sztjkvben 773./d. hrsz. a. fog. ing. 40 frt; 975. sztjkvben 840./a./2., 846./b./2., 1003./b./2., 287./a./2. hrsz. a. fog. ing. 35 frt kikiáltási ár mint becsárban, mégis a 773. hrsz. a. foglalt ingatlan a Skvorcz Erzsébet javára bekebelezett szolgalmi jog fentartásával az

1899. évi márczius hó 21. napján d. e. 10 órakor

Novákovecz községházánál Oroszváry Gyula n.-kanizsai ügyvéd közbenjöttével meglartandó árverésen eladatni fognak.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10% bánatpénz fejébe letenni kötelesek.

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Perlak, 1898. deczember 7-én. 751

78. sz. v. 1899.

Árverési hirdetmény.

Alulirott birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a perlaki kir. jbiróság 1895. évi V. 1476/p. 95. számu végzése következtében dr. Csempesz Kálmán letenyei ügyvéd által képviselt Kovács Ignácz kuzmineczi lakos javára Gudlin Mátyás m.-csányi lakos ellen 150 frt s jár. erejéig 1895. évi márczius hó 26-án foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 630 frtra becsült következő ingóságok u. m.: 2 ló, 1 pár lószerszám, 2 szekér, 1 sertvésól, 1 pajta és 3 kukoriczakas nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbiróság 99. V. 37./2. számu végzése folytán 150 frt tőkekövetelés, ennek 1894. évi aug. hó 11. napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 40 frt 15 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig a helyszinén, vagyis M.-Csányban leendő eszközlésére

1899. évi február hó 27. napjának délutáni 2 órája

határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni. 748

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Perlakon, 1899. évi február 14-én.

Sós Frigyes

kir. bir. végrehajtó.

Strahia Testvérek füszerkereskedésében

Csáktornyán

egy jó házból való fiu

tanonczul

azonnal felvétetik.

734 3—*

Tüzifa eladás.

Jó minőségü **bükkfa** waggononkint **45** forintért, **gyertyánfa 44** forintért és **cserfa 40** forintért csömödéri állomásra szállitva, megrendelhető

SCHWARZ ADOLFNÁL

RESZNEK.

749 1—2

Nyomatott Fischel Fülöp (Strausz Sándor) gyorssajtóján Csáktornyán.